

„Оги – Огненото Драконче“

© Автор на текста: Маргарита Йорданова Дюлгерова

© Художник: Невена Колева Колева

В „Оги и Гейзера“ инструмент за мислене е ВИП – важност и приоритети.

Ще излекуваш Чародея, ако успееш да разбереш посланието на разум, твърде различен от земния, макар че се е зародил и развил на Земята.

Какво е замислил Старият гарван? Може ли да помага това, което ни застрашава? Кое е най-важно в момента? Ще бъде ли то най-важно и утре?

Ще разбереш, ако прочетеш:

10 - „Оги и Гейзера“

Съдържание

Епизод №

10-1-Защо дума не продумва?

10-2-Живи ли са?

10-3-Каменната лавина

10-4-Мъката е прекършила волята му за живот

10-5- Сега кой е слуга и кой – господар?

10-6-Вулканична писта за екстремни спортове

10-7-Вледенени идеи

10-8-Скалите надвисват и скриват небето

10-9-Разрушаването на генетичната структура

10-10-Стратегията на Оги-екипа

10-11-У дома

- 10-12-Славата на Гейзера
- 10-13 – Тайно оръжие ВиП
- 10-14 – Не е толкова лесно
- 10-15 Футболна топка
- 10-16 – Предимство на кръстовището
- 10-17 – Отговор
- 10-18 – Вътрешна информация
- 10-19 – Правилното решение
- 10-20 – Слава
- 10-21 – Препратка към текста на спектакъла „Защо изчезнаха динозаврите“
- 10-22 – Гейзерът и Оги-екипът
- 10-23 – Обгърни – обърни
- 10-24 – Речник към „Оги и Гейзера“
- 10-25 – Азбучен указател към „Оги и Гейзера“
- 10-26 – Прочети!

10-1-Защо дума не продумва?

Вулканът вече се бе успокоил, но спомените за страшното му изригване още дълго щяха да събуждат горските обитатели. Те не можеха да забравят, как Оги-Огненото драконче и малката водна капка Ави изчезнаха, след като лавата бе укротена и старият вълшебник Ох приспа Вулкана.

– Магията е опасна. – игличките на Вековната Мура Вемура настръхнаха.

– Няма доказателства, че Ох... – Скалата дори не посмя да изрече това, за което всички мислеха.

– Защо тогава дума не продумва? – попита малката круша.

– Оли, мъчно му е. Чувства се виновен, че Ави и Оги изчезнаха.

Маймунката Ефу тъжно погледна стария гарван Ох, кацнал на едно обгорено дърво.

– И все пак... – въздъхна Скалата.

Толкова тежко въздъхна, че голям камък се откърти, търкули се в подножието ѝ и едва не затисна Омайничето. Ели разпери листенца и гласчето ѝ звънна:

– Съмнявате се, измъчвате се – напразно! Той не ни е враг...

– И? Ох-и! Имам право да науча, какво мислите за него!

– Баща ти е велик вълшебник, но...

Малката круша Оли млъкна смутено. Тя съчувстваше на Гарванчето, но вече не му вярваше.

– Могъществото му може да се обърне срещу нас. – Йоли – старото крушово дърво тъжно сведе клони.

– Ох ни обича! – тихо, но твърдо изрече Ефу.

Маймунката се опита да погали и утеши Гарванчето, но то възмутено ѝ обърна гръб. Озова се пред ръмжация Дан:

– Джаф! Щом ни обича, защо пожертва Оги и Ави?!

– За да ни спаси! – извиси се гласчето на Ели. – За да опази Долината!

– Той не ги е пожертвал! – преглътна сълзите си маймунката Ефу.

– Саможертва... – въздъхна Скалата.

Още един камък се откърти и се затъркаля по склона. Скакалецът Скокльо пъргаво отскочи и подвикна:

– Ей, защо сте провесили нос?! Спомнете си, какво сте видели, усетили, почувствали, докато Ох изричаше заклинанието!

– Оги се гмурна в кратера¹ на Вулкана.

– Не, мамо, под него!

Зоркото око прекъсна Орлицата, но тя не се разсърди, а нежно прегърна сина си.

– Мамо, ти не го видя, защото се опитваше да ни опазиш от горещата пепел, която се сипеше върху нас. – намеси се и Калин-Орелът.

– Последното, което забелязах, докато летях към гнездото... – замисли се Карталът.

– Казвай, тате! Не ни измъчвай! – викнаха в един глас орлетата.

– Едва сега си спомних, че Оги се завъртя, засия и сякаш... Да!

Проби отвор в подножието на хълма.

– Отвор?! – изуми се малката круша Оли. – Защо?

¹ На върха, след изригването, се образува много голяма дупка, в която обикновено лавата продължава да клокочи. Това е кратер на действащ Вулкан. В кратерите на угасналите вулкани се събира дъждовна вода. Така се образуват вулканичните езера.

- Не знам. Оттам бликна нов огнен поток и потече към дъното на пропастта.
- Ох-и! Но от върха вече клокочеше лавата.
- Да. – отговори Карталът – Скалите се надигнаха, опитаха се да отклонят смъртоносната пламтяща река.
- И успяхме. – обади се Скалата. – Помогна ни заклинанието на Ох. Тогава не обърнах внимание, но сега си спомням – видях Ави да се шмугва в пещерата. Гмурна се в понора².
- Къде ли е сега, ох-и! Какво ли се е случило с Оги и Ави?
- Джаф! Ни вест, ни кост от тях!

Неизвестността май е по-страшна от най-страшните вести...

Да видим – какво ти е известно!? Знаеш, че Вулканът бе укротен. Това е резултат от саможертвата на Ави и Оги, от заклинанието на Стария Гарван и от задружните усилия на скалите и хримтурсите, които спасиха Долината.

Опитай се да обясниш, как Оги е помогнал, да бъде овладяно изригването и да отгатнеш, какво се е случило с него.

Защо Ави се е гмурнала във водите на поточето, което потъва под земята? Какво е станало с нея?

Запиши отговорите си в дневника на приключението.

10-2-Живи ли са?

Обитателите на Долината и Планината знаеха – Оги и Ави ги няма.

„Живи ли са?“ – питаха се всички. Или... – никой не смееше да изрече страшните думи. Щом ги търсят и обичат, щом са загрижени за тях – мислено ще ги окрилят – дори и беда да ги е сполетяла! Всеизвестно е – докато вярваш – все още има надежда!

Обединиха силите на мисълта си, търсиха Огненото драконче и Водната капка навсякъде – под земята, във водата и въздуха. Никъде не ги откриха.

² Понор – мястото, където потъва под земята река или поток. Обикновено подземните води пътуват известно време под скалите, а после отново излизат на повърхността.

Случи се така, че Сврачетата намериха ключа към мястото, където се намираха Оги и Ави, но не разбраха, колко важно откритие са направили. Нали растяха без майка³ скитаха се къде ли не. Една сутрин, рано – при изгрев слънце, нещо заблещука сред камъните – там, където бе текла огнената река. Дълго се трудиха, докато успеят да измъкнат лъскавото парченце – кръгло, разделено от странна извита линия, наполовина синьо-сребристо, наполовина огнено-червено. Сврачетата живееха заедно – знаеха, че иначе няма да оцелеят. Затова не се скараха, а скриха в гнездото си красивото украшение.

Превъплътил си се в образа на кученцето Дан?

От няколко дни си неспокоен. По цяла нощ бродиш из гората, душиш следите – нищо ... Ни вест, ни кост от Ави и Оги. Усещаш дебнеща заплаха...

Маймунката Ефу и червеното омайниче Ели – разтревожено те поглеждат. Ти не можеш като тях да възприемаш чувствата и мислите на другите, но инстинктивно разбираш – Ламята е наблизо, завърнала се е! Не искаш да тревожиш излишно приятелите си, затова дебнеш – денонощно си на пост.

Видя сврачетата. Помисли си: „Хлапетата май намериха нещо вълшебно... А вълшебните неща привличат вълшебни същества... Дали да не извикам Ох? Ами кой ще остане да пази? Ако в това време се появи Ламята...?“

Притаи се в храстите. Мислиш си:

„Не мога да стигна гнездото на сврачетата, но ще го опазя! На всяка цена!“

Ала мъглата запълзя между стволите на дърветата, погълна всичко, затвори очите ти. Студът и страхът сковаха тялото и мисълта ти. Не можеш да помръднеш. Усещаш зловонен дъх, чуваш, как плющи гигантска опашка. Грохотът на каменната лавина и злорадият смях на Ламята смразяват кръвта ти.

10-3-Каменната лавина

Свести се. Заради храбростта си, заслужи втори шанс. Върни времето назад, реши, как ще постъпиш!

Приемаш образа на гарванчето Охи? Добре. Действай!

³ Какво се е случило с майката на Сврачетата ще научиш от „Оги и Ген“

Преди да кацнеш в гнездото на сврачетата, разбираш – закъснял си. Колко безсилен и безпомощен се чувстваш! Нищо не можеш да измислиш... нито една вълшебна дума не си спомняш... А Ламята приближава... Над пропастта, на самия ръб, нещо блещука. Мадмоазел Фу? Политаш. Крилете ти сякаш са от олово. Със сетни сили се спускаш, грабваш Лупата.

Късно... Ламята замахва с опашка и двамата с Мадмоазел Фу се търкулват в пропастта. Бързо! Все по-бързо се приближава дъното – обсипано с остри скали.

Остър звук на чупещи се стъкла и кости. Жив ли си? Не чувстваш болка.

Изведнъж осъзнаваш, че и двамата с Мадмоазел Фу сте се сгушили в облачната прегръдка на Ото. Жив! Пороят Ото е жив! А и вие, благодарение на него оцеляхте.

Каменна лавина се срутва на дъното на пропастта. Тримата се вмъкват мълчаливо в дълбоката пещера. Дума не продумват, стараете се дори да не мислите. Тъмнината ви обгръща отвсякъде. Усещате злорадството на Ламята. Чувате я, как се спуска на дъното, рови из камънаците, намира парченце стъкло и черно перо.

– Мъртви! Двама от Оги-екипа с един удар! Скоро ще се справя и с останалите! – мърмори си Ламята и отлита.

Разглеждате парченцата стъкло. Винаги сте се ядосвали на небрежните туристи, които замърсяват природата, но днес част от дъното на захвърлена стъклена бутилка ви спаси живота – заблуди Ламята. Отвлече вниманието ѝ от гнездото на сврачетата.

Губиш по 50 точки вълшебство и сила, но поне вече осъзна:

Най-важно е **всички заедно да действате** срещу Ламята!

Споглеждате се с мадмоазел Фу. Дали наистина Пороят Ото ви спаси? Но защо пак изчезна? *Ако бързаш да научиш отговора на този въпрос, скачай на епизод № 10-11.*

10-4-Мъката е прекършила волята му за живот

Оказа се, че докато ти, в образа на кученцето Дан и гарванчето Охи, си се опитвал да опазиш медальона, който сврачетата намериха, Орлето – Зоркото око, летейки високо в небето е наблюдавало всичко.

Сврачетата, изплашени от Ламята, задружно повдигнаха медальона и полетяха към гнездото на Стария вълшебник. Но силите им не достигаха, летяха все по-ниско и бавно. Внезапно сянката на орлето се спусна над тях. Изплашени, те се готвеха за неравна борба – не на живот, а на смърт. Но...? Орлето не ги нападна, гмурна се под тях, силните му криле ги издигнаха високо над гората и скоро се приземиха в гнездото на гарвана.

Сврачетата благодариха на Зоркото око и отлетяха. Орлето остана да пази медальона, докато Ох и Охи се завърнат.

В това време Старият гарван все така мълчеше и се взираше в далечината.

Обгорялата му перушина висеше и капеше в пропастта.

Маймунката му донесе водица. Той дори не я погледна. Малката круша му остави храна. Той не я докосна.

Ефу и Оли се спогледаха.

Вълшебникът Ох не помръдваше. Чакаше. Какво ли?

От храстите изскочи Дан – кученцето едва си поемаше дъх.

– Джаф! В гнездото са!

– Чие гнездо? – запита Ефу.

– Ох-и! На сврачетата!

– Джаф! Омагьосала ги е Ламята!

– Да ... – въздъхна Ели. – Чувствам, колко е радостна Ламята, защото не можем да ѝ попречим да заграби Долината и Планината.

– Вълшебнико, помогни да спасим Ави и Оги! – малката круша Оли разтърси гарвана, но той дума не издума.

– Жив е, но мъката е прекършила волята му за живот. – маймунката Ефу въздъхна и насила капна няколко капки вода в човката на Стария гарван.

Кое е по-спешно и по-важно:

Да възвърнеш волята за живот на Ох?

Да организираш наблюдението над Ламята?

Да донесеш украшението? Да потърсиш във вълшебните книги заклинание, което да спаси Ави и Оги?

Да организираш съпротивата срещу Ламята?

Затпиши отговора си в Дневника на приключението.

10-5- Сега кой е слуга и кой – господар?

Зоркото око долетя. В човката си носеше медальона. Кацна пред Ох, постави украсението в нозете му и отлетя. Маймунката Ефу вдигна медаьона от земята, разгледа го. Малката круша въздъхна и рече:

– Това е украшение. Обикновено стъклено украшение.
Оли разочаровано го остави в подножието на Скалата.

– Няма живот в него. – съгласи се Омайничето Ели.
– Нито вълшебство. – Маймунката Ефу тъжно поклати глава.

Внезапно Ох – старият вълшебник, се хвърли върху медальона. Покри го с тялото си. Отпусна се, сякаш не му бе останала капчица сила.

Стреснати, нашите герои се изпокриха, кой де свари. В този миг на поляната изпълзя Ламята. Презрително погледна гарвана:

– Още един бере душа! Прекрасно! Спокойно, старче, скоро ще се присъединиш към сина си.
– Няма го Оги. Изригването... – плахо заговори дървесният червей ХоГ.
– Не може да навреди на Огненото драконче. Огънят е неговата с-с-стихия. Намери го!

Изсъска Ламята, гневно перна с опашка и аха – да размаже ХоГ. Червеят пъргаво се отдръпна и ловко се плъзна по опашката на Ламята, та чак до ухото ѝ:

– Да вървим! Тук не бива да говорим...
– Прав с-с-с-и. Тук и с-с-скалите имат уши.

И Ламята излетя. Ухилен, ХоГ като истински ездач балансираше върху гърба на страховитата си господарка.

Скрит сред клоните на вековната мура Вемура, орлето Зоркото око гледаше и се питаше:

– Сега кой е слуга и кой господар?...

10-6-Вулканична писта за екстремни спортове

Накъде отлетя Ламята ли? Към Вулкана. Кацна там, където бе застинал потокът от лава. Разтърси се като мокро куче и злочестият дървесен червей падна от гърба ѝ.

„Лавата изстина. Толкова е гладка и лъскава...Ех, каква писта за скейборд може да стане...Много пари ще спечеля...“ – мечтаеше си ХоГ.

– Че защо не?! Ще я построят бобрите. ВиП писта – само за избрани, за най-богатите и властните.

Ламята бе прочела мислите на червея и вече кроеше коварни планове:

– ХоГ, ти ще бъдеш официалният собственик. – хитро се усмихна Ламята. – Ще получаваш десет процента от печалбата.

– А останалите? – запита дървесният червей.

– След като платя всички подкупи, за да осигуря построяването на Спа-център край Гейзера, ще започнем да рекламираме новата атракция за богаташи – вулканичната писта за екстремни спортове.

– Но ако построим Спа-център, минералната вода няма да бъде достатъчна за Санаториума, за плувните басейни, за летовниците...

– За бедняците, за местните дриплювци има достатъчно кал в локвите извън Долината. – изсмя се Ла Миа.

Ламята отново бе приела образа на Ла Миа – видната певица, която може да пее на девет гласа.

– Долината ще бъде МОЯ! Ще унищожа Огненото драконче. Ще прогоня приятелите му. Вдън земя да се провалят, дано!

Кълнеше Ламята, но тя не знаеше, че след изригването на Вулкана, Ави и Оги се бяха озовали дълбоко в недрата на Земята – там, където наред с лавата, се раждат младите води, които учените наричат „ювенилни“.

10-7-Вледенени идеи

– Водна капка с огнен темперамент...

– Ти пък си се вледенил. А уж си Огнено драконче. Май повече приличаш на ледена скулптура. Смешен си.

– Защото не те пускам да изскочиш от гейзера, заедно с ювенилните води?

– Не. Знам, че Ламята само това чака. Улавят всяка капка, която избликва от недрата на земята, дебнат мен. Затова ХоГ и Ла Миа построиха СПА-Центъра, въпреки че тук вече си имат болница, в която лекуват хората с минерална вода. И сега тя не достига за болните, а само за Ламята и богатите ѝ слуги.

– И те все някога ще те хванат, щом не те свърта на едно място ...

– Докога ще чакаме?! Всички се тревожат за нас. Търсят ни. Мадмоазел Фу, Охи и Ох едва не загинаха заради медальона на сврачетата – мислеха, че спасяват нас, че ние сме омагьосани и затворени в него.

– И наистина сме затворени – заключени сме не само във връщаните води под гейзера, но и вътре в себе си... Нетърпението е по-опасно от най-страшната магия...

– Аз съм заключена от моето нетърпение. Ами ти?

– Аз – от нерешителността си.

– Уха! Ще те нарисувам! Нерешителният Огнен дракон, който се вледенява, излежавайки се във връщаната вода...

– Стига си се шегувала, Ави! Трябва да решим, кое е най-важно за спасяването на Долината!

– Е, ти вече си решил...

– А ти, какво?! Да не смяташ, че трябва да ги пожертваме?! Или да ги изоставим?!

– Стоим тук, долу – все едно сме ги изоставили.

– Докато не разберем, какво крои Ламята, не можем да действаме.

– Докато чакаме, може да стане късно...

– Какво предлагаш?

– Не знам...

– Е, май моята нерешителност вледени идеите ти... Ще нарисуваш ли вледенена идея?

– Опитваш да се пошегуваш? Значи започваш да приличаш на себе си.

– Ти трябва да надмогнеш нерешителността си, аз – нетърпението си.

Ако искаш да разбереш, как Оги и Ави спасяват Живота на Земята, ще трябва да се върнеш милиони години назад във време-пространството.

*Питаши: Защо назад във времето? Ще разбереш, ако прочетеш сценария „Защо изчезнаха динозаврите?“, но преди това трябва да го откриеш...
Пожелавам ти успешно търсене.*

Правилата на играта изискват – след като прочетеш сценария, да отговориш на въпросите:

- 1. Кои растения побеждават лакомите динозаври?*
- 2. От какво предпазва Земята изригването на вулканите по времето, когато загиват тиранозаврите?*
- 3. Каква е наградата за Дино и Тири – верните приятели?*
- 4. Защо е синя кръвта на Мъдреца, който казва: „Ако не се развиваш – умираш!“*

Ако още не си успял да намериш и прочетеш сценария, но си чел внимателно „Оги и Лим По“ би могъл да отговориш правилно на последния въпрос. Това ти дава право на достъп до следващия епизод на тази история. Приятно четене.

10-8-Скалите надвисват и скриват небето

Докато Ламята и ХоГ – дървесният червей крояха плановете си, докато Огненото драконче и Водната капка спореха, Старият гарван се скиташе като безумен, бърбореше нещо несвързано, размахваше криле, но не успяваше да се издигне дори и на сантиметър над земята. Ядосваше се, забиваше нокти в скалите около долината. Клюнът му гневно почукваше, сякаш искаше да спре някого или нещо, което заплашително се извисяваше, обгръщаше Долината, обграждаше я, изолираше я от планината и от целия околел свят.

Малкото гарванче Охи, напразно се опитваше да спре баща си, да го предпази да не се нарани, да го върне у дома. Но старият вълшебник все по-бързо и по-хитро се измъкваше от гнездото и се завръщаше пак там. Всички го виждаха, как куцук-куцук се катери към скалите, които ставаха все по-високи, извисяваха се над вековните дървета и надвисваха над Долината. Скоро скриха дори и небето. Странно... сякаш никой освен Стария вълшебник не забелязваше това.

Маймунката Ефу се грижеше за Ох, хранеше го, Гарванчето Охи, предпазваше баща си, да не падне в пропастта, докато води своята наглед безсмислена битка със скалите. Скоро вече никой не обръщаше внимание на Стария вълшебник, смятаха че той е оглупял от старост.

10-9-Разрушаването на генетичната структура

Ген си имаше други грижи. Тревожеше се за пандемията. Разказваше на Вековната Мура Вемура за хилядите хора по света, които умират заразени от вирус, поразяващ най-уязвимите – хората с хронични заболявания и старците.

– Но вируси винаги е имало... – опитваше се да го успокои Вемура.

– Сега е по-различно...

– Защо?

– Защото винаги масовите имунизации са прекратявали епидемиите.

– Но нали и сега повечето хора се имунизират?

– Да. Ваксината разрушава гена на този вирус.

– Ти май се страхуваш за себе си. – обади се скакалецът Скокльо. –

Нали си Ген...

– Вие видяхте в какво са превърнали Дъг...

– Е, страшничък е приятелят ни – пъстървоакула. Усмихна се Скокльо. – Спомнете си – точно страховитите му способности спасяваха пъстървите в океана.

– Опасно е да се променя генетичната структура на живите същества. Още по-опасно е да се разрушават гените.

– Дори и на вирус, който отне живота на толкова хора?! Пандемията трябва да бъде спряна. – гневно се обади червеното омайниче Ели.

– **Разрушаването на генетичната структура може да бъде по-опасно от всички оръжия, създавани досега...** – Обади се и крушовото дърво Мама Йоли.

– Какво мисли Скалата за това? – запита Вековната мура Вемура.

От пещерата изскочи малката круша Оли, унило пристъпи към дърветата.

– Скалата мълчи. Дума не издума. Мръщи се и въздиша, впила поглед в скалите отвъд Долината.

– Ох също се гневи и все към тях се катери. – въздъхна червеното омайниче Ели.

– Джаф, май само ние – от Оги-екипа се тревожим за това. – изскочи от храстите кученцето Дан.

– Те скоро ще ни пленят. Ще заключат Долината. – Орлето – Зоркото око кацна на поляната. – Дори и аз трудно успях да се промъкна покрай тях. Скалите се сливат, заключват небето...

10-10-Стратегията на Оги-екипа

Искаш да узнаеш стратегията на Оги-екипа?

Решили са да организират съпротивата си срещу Ламята, като си разпределят задачите:

По ароматофона растенията ще разказват на Вековната мура Вемура, какво прави Ламята.

Най-древните дървета и животни ще си припомнят лечебни рецепти, които биха могли да спасят Ох.

Охи ще прерови вълшебните книги. Скакалецът ще му помага – ще търси нови, по-ефективни начини за борба с Ламята.

Старата круша Мама Йюли и Оли ще готвят вкусни гозби за Ох, та дано да похапне...

Маймунката Ефу ще събере билките.

Ели – Червеното омайниче – ще приготви отвара, която да възстанови силите на стария вълшебник Ох.

Кученцето Дан ще охранява Долината. Орлите ще летят във висините и забележат ли, че някой се нуждае от помощ – веднага ще долетят.

Скалата ще си припомни най-древните предания и съвременните изследвания за огъня, водата и за магиите, които могат да подчинят скалите.

Е, при такава стратегия, задружните усилия на всички навярно ще им донесат победа...

Но защо ти се струва, че те са пропуснали нещо изключително важно?

Прочел си за инструмента за мислене ВиП? Упражнявал си се да го прилагаш? Браво! Печелиш 500 точки любознателност и 100 точки сила.

Смяташ, че трябва да използват силата на думите? Да обмислят, как да приложат този инструмент за мислене? Да си припомнят съвета на

Вулкана? Вярно, бе! След като Оги-екипът издържа изпитанията в „Джунглата на думите“, Вулканът им подари две вълшебни думи. Може точно те да им помогнат и в следващата битка с Ламята. Кои бяха думите? Припомни си епизод № 9-8 от „Оги и Вулкана“.

10-11-„У дома.“

Докато Оги-екипът мъдрува, решаваши да разбереш, какво се случва с Пороя Ото. Искаш да се превъплътиши в неговия образ? Добре.

Но внимавай! За всеки случай – ще ти дам едно вълшебно словосъчетание „У дома.“ Ако прецениши, че не можеш да се справиш, ако животът ти е застрашен, произнеси тези две думи и мигом ще се завърнеш на най-безопасното място, в което някога си се озовавал.

Отваряш очи и ... пред теб – черно небе с блестящи звезди. Не, не си на Земята. Някак си – знаеш, че се движиш със скоростта на светлината из междузвездното пространство.

Според учените, светлината пътува с огромна скорост през пространство с незначително количество материя, затова и го приемаме за празно пространство – „вакуум“.

Докато през ума ти светкавично преминават тези мисли, червейчето на страха се промъква в сърцето ти. Но как е възможно?! Пороят Ото да пътува из Космоса със скоростта на светлината?! А и ти сега... Чувстваш се силен, защитен... Накъде ли се е запътил Пороят Ото? Кого ли търси? Какво ли иска да узнае?

Някой се завърта в шеметен танц около теб, прилича на въртяща се фунийка със сладолед. В съзнанието ти отеква смехът на неизвестното създание.

– Ама че го каза! Досега никой не ме е сравнявал с фунийка сладолед. Здравсти! Аз съм Вихров Прион. За приятелите – Вихърче. Какво си представяте вие там, на далечната планета, наречена Земя?! Вакуумът бил „празно пространство“! Как ли пък не! Вакуумът е Вселенската Библиотека. А ние – вихровите приони сме нейните пазители. И водачи на най-смелите и любознателни разумни същества.

– Водачи?

– Да. Как мислиш, лесно ли е да намериш нужното познание сред безкрайното пространство-време?!

- А вие, вихърчетата, как успявате?
- Спомни си за делфините...
- Мозъкът им е по-мощен от човешкия и имат звуков сонар, с който откриват...
- Точно така. Еволюцията на вихровите приони е създала най-съвършения сонар за чувства, мисли, намерения и събития: минали, настоящи и евентуално – възможни в бъдеще...
- Значи можеш да ми кажеш, как да освободя Долината от магията на Ламята?
- Сам няма да можеш... Но от теб зависи дали Черната орда ще ви пороби...
- Черната орда?
- Да. Ламята примами пет от малките глиганчета. Обеща им какво ли не, ако „бдят около спа-центъра“. Ето, тази малка кълбовидна мълния. Ако успееш да я предадеш на маймунката Ефу и на стария вълшебник Ох...
- Защо ни помагаш?
- Защото алчността и стремежът на поробителите да властват влияят и върху нас – вихърчетата. Всяка неправда осакатява един от моите братя. Гейзерът е нашият вълшебен лечител – той облекчава страданието им.
- А Ламята сега иска да го подлъже и пороби?
- Точно така. Ето, вземи кълбовидната мълния, не бой се... Дай я на Ефу.
- Май е време да се върна у дома.
- Кажи на Великия вълшебник – стария гарван Ох, че Оги-екипът ще победи Ламята, само ако научи „**Защо изчезнаха динозаврите**“?. Заедно с Пороя Ото ще търсим из Вселенската библиотека информация за това.

Рекъл-неизрекъл вълшебните думи – и ето те – пак си на поляната край езерото на младите пъстърви, в образа на кученцето Дан. Бързо се шмугваш в хресталака, намираш маймунката Ефу, подаваш ѝ скришом малката кълбовидна мълния.

Ей, че чудо! В тоя миг гарванът Ох приема човешки образ: с шапка и пелерина, обсипани с ярки звезди. Замахва с вълшебната си пръчица и вие се озовавате в пещера, дълбоко под земята.

- Може ли да си толкова непредпазлив?! От месеци залъгвам Ламята и ХоГ – за да повярват, че съм оглупил старец, безопасен за тях ...

– А ние всички се тревожихме за теб...Измъчваше ни мисълта, че сме безсилни пред старостта и болестта ти...

– Наложих се, тайно от всички, дори и от вас, да наблюдавам Ламята и нейните слуги, да изчакам точния момент, в който да се намеся и да спра коварните им кроежи.

– Ние те обичаме! Ти може да си могъщ вълшебник, но нарани чувствата ни. – изстена маймунката Ефу.

– Знам. Не си мислете, че ми е било лесно... Ламята щеше да научи мигом всичко, което знаем. Колкото и да сме верни и предани.

Кученцето Дан изръмжа и положи глава върху лапите си.

– Ами сега? Какво да сторим? Вече знаем, че се преструваш и дебнеш Ламята. Изчакваш...Какво чакаш? И как, ти самият, успяваш да защитиш мислите и чувствата си? Как се справяш с това?

– Като скалите и покрито-семенните растения

– Ламята не чува ли техните съобщения?

– Не. Страховитата магия на Ла Миа действа и на Земята и в Огнената – Вселена. Но Ламята не познава нашите древни умения. Тя знае само, че след месец, планетите ще бъдат в благоприятна позиция за Огненото драконче.

– Позиция за какво? – потръпна маймунката Ефу.

Зловещо предчувствие се промъкна в сърцето ѝ, изпълни душата ѝ, вледени мислите ѝ.

– Само при това положение на звездите в нашата Галактика един млад Огнен дракон би могъл да овладее космическите сили, които по рождение са му отредени. Мадмоазел Фу, преведе космическото яйце през АНТ – Антивселената на Ент-Ро – царство на злото.

– Ламята слугува на Ент-Ро?

– Да. Магьосницата Ент-Ро сама не може да проникне в нашия свят. Вместо нея Ламята се опитва да унищожи всички, които обичат Оги.

– Джаф, защо?

– Защото обичта и приятелството бранят Огненото драконче, докато то порасне и овладее космическите сили на Огнените дракони.

– А преди ние да се сприятелим с него? Кой го е закрилял?

– Любовта на родителите му. Всеотдайността на мадмоазел Фу, която в Огнената вселена е нещо като феите – кръстници на децата в нашия свят.

Въпросите на кученцето Дан и маймунката Ефу нямаха край. Вълшебникът Ох отговаряше, обясняваше, убеждаваше... Никак не му беше лесно. Измъчваше го вината, че още месец Охи ще тъгува за татко си. Ще вярва, че завинаги е загубил обичта и закрилата му. Заедно с останалите от Оги-екипа ще страда от безсилието си. А Долината ще бъде пленник на Ламята и ХоГ.

10-12 – Славата на Гейзера

Славата на Гейзера растеше не с дни, а с часове. От всички краища на Земята се стичаха болни хора, с надеждата, че минералният извор ще облекчи страданието им. Но само най-богатите можеха да си позволят да се лекуват в спа-центъра на Ла Миа и ХоГ. Бедняците се плацикаха из калта извън Долината, там където се извисяваха скалите и скоро щяха да закрийт небето. Старият гарван Ох все тъй безнадеждно воюваше с канарите, почукваше с клюн по камъните, ехото отнасяше звука далече из планината. Охи предано се грижеше за татко си, но мъката изпиваше последните му сили...

Богаташите от Спа-центъра смятаха гарвана и гарванчето за много смешни. Забавляваха се, като замеряха с огризки глиганчетата, подхвърляха им плодове. Малчуганите подскачаха, ловяха ги и се премятаха, накрая тупваха в калта. За богатите това бе като безплатен цирк – с гарван – клоун и глиганчета – акробати.

Глиганите живееха в пещерата, която се бе появила на мястото на омагьосаната Черна скала, стопена от лавата. Природозащитниците намериха трупове на бащата и майката на глиганчетата. Измериха радиацията – оказа се, че тя е извънредно висока. Отнесоха малките далеч от опасното място, но не успяха да ги задържат в резервата. Малчуганите бяха хитри и пъргави – измъкнаха се незабелязано. Върнаха се пак в пещерата, скриха се дълбоко под земята.

Само сестричката им Гли се приюти сред младите дървета в Долината. Маймунката Ефу се грижеше за сирачето. Скоро се сприятели с Гли, която се оказа умна и пъргавя. Тъгуваше за семейството си, но не искаше да иде при братята си в пещерата.

ХоГ вече надзираваше строителството на високоскоростната писта от лава. Около гладкия и лъскав поток от застинала лава никнеха кръчми, погиваха вековни дървета, но алчността бе оковала сърцата и умовете на хората. Никой от тях не мислеше за природата...

Ако си прочел „Защо изчезнаха динозаврите?“ и си се запознал с инструмента за мислене ВиП може да продължиш на № 10-20.

10-13 – Тайно оръжие ВиП

Реша да опознаеш и второто тайно оръжие в тази игра? Браво! Ще ти бъде много необходимо.

ВИП: Важно! Има Предимство!

или:

Важно! Искам! Първо това!

Едуард Де Боно ни съветва да използваме този инструмент за мислене, за да откриваме Важни и Приоритетни неща. Сложна чужда думичка, нали? Приоритет означава, че смятаме нещо за по-важно, по-спешно, по-значимо – затова първо трябва да го обмислим, да решим, какво трябва да направим.

На летищата има ВИП зали, в които приемат и изпращат най-важните гости. Проверяват първо техните документи и багаж, отделят им специално внимание.

Така е и при осмислянето на фактите и обмислянето на бъдещите ти действия.

Представи си, летището в страната на мислите. Кой от тях ще посрещнеш във ВИП залата?

Първо трябва да прецениш:

- Кой са най-важните факти?
- Каква е най-важната информация, която можеш да извлечеш от тях?
- Какво искаш най-много?
- Първо какво ще направиш, за да го постигнеш?

Например:

Превъплъти се в образа на слабичко момче, което никак не обича разправиите и не умее да се бие.

Всеки ден, когато отиваш на училище, те пресреща твоят най-як и груб съученик. Веднъж ти грабва закуската, друг път – джобните пари за седмицата, а като няма какво да ти вземе – цапа дрехите, мачка тетрадките ти. С една дума тормози те.

Ясно е, че си мечтаеш да се отървеш от него. Но как?

Приложи ВИП!

Най-важните факти са:

Той е много по-силен от теб.

Не можеш на никого да се оплачеш.

Трябва да се справиш сам!

Най-важните изводи от тези факти са:

Щом физическите ти сили не стигат, използвай ума си!

Потърси допълнителна информация! Гледай, слушай внимателно!

Прецени, може ли грубостта, нахалството и силата му да се използват срещу него!

При подходящ случай – действай!

Най-много ти се иска да се отървеш от този побойник! Да изчезне от училището и квартала!

Какво ще направиш, най-напред?

Смяташ, че:

Героите се справят прекалено лесно със задачи, които в реалния живот са непосилни за обикновения човек, ако той не се подготви.

Да искаш и да можеш са различни неща.

Доверието трябва да се заслужи.

Запиши в дневника на приключението по 100 точки досетливост, доверие и кураж.

Решаваш, да овладееш айкидо за самозащита.

Печелиш по 100 точки предвидливост, познание и творчество.

10-14- Не е толкова лесно...

Превъплътيل си се в образа на момчето, тормозено от училищния побойник.

– Ако беше толкова лесно, вече да са затворили всички престъпници!
Най-вероятно е побойникът да ме спипа и зле да си изпатя!

Мадмоазел Фу те поглежда с уважение.

Приложи инструмента за мислене АВИ (алтернативи, възможности, избор).

Обмисли с приятелите си други възможности. **Посъветвай се с родителите си. Заедно потърсете алтернативни варианти.**

Разбираш, че поемането на риск е неизбежно. Дори и ако си решил да си траеш – риск, пак има. **Страхът и бездействието са още по-опасни, защото дават възможност на злото да се шири безнаказано...**

Искаш да овладееш по-добре новото оръжие ВИП?

Продължи на № 10-15.

10-15- Футболна топка

Ето и друг - не толкова рискован пример:

Най-много искаш да ти подарят скъпа футболна топка.

Най-важният факт е, че родителите ти са бедни. През лятото си заточен на село – при баба. Пенсията ѝ е толкова малка, че като плати тока и водата, остават пари само за един хляб на ден. Пасеш козичката. С млякото ѝ се изхранвате. Ясно е – няма пари за нова футболна топка...

Приложи **ВИП!** Отваряй си очите и ушите! Съобразявай и действай бързо!

Понякога информацията идва от най-неочаквана посока. Чуваши бабичките да си говорят за някакво телевизионно предаване, в което разказали за изключително ценна и рядка билка, от която правят скъпо и търсено

лекарство. Едната от бабите дори е успяла да запише името и адреса на лекаря, който е участвал в предаването. Запомняш го. Веднага си го записваш. Търсиш в книгите, прочиташ и запомняш всичко за билката. Знаеш, къде да я намериш. На твоето тайно място в близката клисура е пълно с нея.

На другия ден вземаш остро ножче. Изкатерваш се по скалите. Спускаш се в отдалечената долчинка, където вирее билката.

По обедно време, както е описано в книгата за билките, внимателно отрязваш стръкчетата, за да не повредиш коренчетата – да продължат да растат. Сушиш билките на сянка. Опаковаш ги и ги изпращаш на лекаря. Пишеш му, че много би искал да събереш пари за футболна топка. Питаш, може ли да ти каже, кой изкупува тази билка.

След десетина дни пред къщата на баба ти спира лъскава лека кола.

Усмехнат млад мъж влиза в двора. В ръцете му – не само футболна топка, но и цял футболен екип. Фирмата, която изкупува билки обещава да направи игрище в селото и да ви осигури истински тренинг.

Щастливи са и бабите – обещават да им плащат добре, ако в дворовете си засадят от тази билка, ако я събират и сушат според изискванията на учените.

Е, ти си героят, разбира се. Децата от селото те избраха за капитан на летния футболен отбор. А бабите? Толкова потупване по рамото, толкова вкусни манджи... Гледай да не надебелееш!

10-16 – Предимство на кръстовището

Сега опитай сам. Приложи ВИП! Ето проблем, който трябва да решиш:

Карта на населеното място – кръстовището, където пътната полиция регулира движението. На изток след три пресечки – винзавод, на запад – болница, на север – завод за пластмаси.

От юг – колона от леки коли, сред тях – дипломатическа кола, автобус с плачещи деца, линейка, пожарна. Знак „Не изпреварвай!“ – вдясно от колоната с чакащите коли.

Транспортната полиция кого трябва да пусне с предимство?

Важно е да се спазва правилника за движение по пътищата. Според него, кой трябва да мине пръв?

Запиши отговора си в дневника на приключението. Свери го на № 17.

10-17-Отговор:

1. Дипломатическата кола
2. Пожарната
3. Линейката
4. Автобусът с децата
5. Останалите леки коли.

Я виж! Пътната полиция май не спазва правилника... Сигурно има важна информация, която им позволява да вземат друго решение...

Искаш и ти да имаш достъп до полицейската радиостанция? Дадено! Готов ли си да платиш 10 точки за информация?

Запиши този разход в дневника на приключението! Иди на № 10-18.

10-18-Вътрешна информация

Информацията, за която заплати 10 точки е следната:

Към кръстовището от юг приближават:

Дипломатическа кола – пътува на изток. Вози дипломати и бизнесмени, които са построили и оборудвали нов цех на винзавода. Тържеството за откриването на цеха ще започне след три минути.

Пожарната отива на север – към завода за пластмаси. Огънят приближава към складовете със силно отровни суровини. След не повече от пет минути те вероятно ще се възпламенят. Отровните изпарения от изгарянето може да отровят всичко живо в града.

В линейката пътува майка на три деца, получила инфаркт.

В автобуса пътуват 30 деца от детската градина с тежко хранително отравяне.

Прецени, трябва ли да се спази правилника? Полицайте да пропуснат ли през кръстовището:

Първо – дипломатическата кола

Второ – пожарната

Трето – линейката

Четвърто – автобуса с децата

Накрая – останалите леки коли.

Обясни, кой трябва пръв да премине през кръстовището и защо. Запиши отговора си в Дневника на приключението. Свери го на № 10-19

10-19- Правилното решение

Първа – пожарната, защото димът може да отрови всичко живо в града.

Втора – линейката, защото има звукова сигнализация – ще проправи път и на **автобуса** с децата. Линейката е по-бърза от автобуса. Животът на жената е застрашен, тя е в по-тежко състояние. Децата от автобуса дори и да са пострадали тежко, щом викат, значи още са в съзнание. Очевидно лекарите в болницата са предупредени и очакват пострадалите.

Дипломатическата кола ще мине през кръстовището след пожарната, линейката и автобуса.

Накрая – останалите коли.

Ако и ти си разсъждавал по този начин – заслужено получаваш 100 точки мисловни умения. Запиши ги в Дневника на приключението.

10-20-Слава

Славата бе завъртяла главата на Гейзера. Непрекъснато му повтаряха:

Че единствено той може да лекува и най-тежките заболявания.

Че само най-богатите и властните са достойни за лечителските му подвизи.

Че славата му се носи из Вселената...

Кланяха му се, носеха дарове и молеха да ги изцери. Е, даровете ги прибираше ХоГ, разбира се...

Непрекъснатата врява около Гейзера също не му помагаше да мисли...

Но той наблюдаваше, виждаше всичко. Започваше да си задава въпроси:

„Защо само богатите се лекуват в Спа-центъра?“

„Дървесният червей ХоГ трупа богатства, които не е изработил с честен труд. Ама че е алчен!...“

„Ла Миа си мисли, че съм прекалено глупав, за да разбера, че тя е Ламя, изпратена от Ент Ро – злата магьосница, прокудена в далечния студен свят Ант.“

„Тя дори и не подозира, че мога да чета мислите ѝ, а моите – са недостъпни за нея...“

„Преследва Оги, иска да унищожи приятелите му, преди да овладее силата на Огнените дракони.“

„Опитва се да ме превърне в свое оръжие.“

„Подозира, че лекувам вихровите приони, осакатени от лошите замисли и постъпки на хората. Но се страхува от мен, не смее да ми забрани да им помагам.“

„Сее съмнения. Опитва се да ме убеди, че величието на един гейзер зависи от това, колко богати и властни хора е излекувал.“

„Използва могъща магия, за да принуди скалите да растат и да обградят Долината? Защо ѝ е нужно това?“

- За да ни плени. – звънна гласчето на малката водна капка Ави.
- За да попречи на приятелите ми да общуват с теб. – допълни Оги.
- Защо тогава не спасявате приятелите си? Защо се криете при ювенилните води?
- Не се крием. – обади се старият гарван Ох.
- Изчакваме. – допълни Оги.
- Успяхме да спасим сирачето Гли. От това зависи, дали ще успеем да предпазим Долината от Черната орда. – тихо рече маймунката Ефу.
- Докато не разберем „Защо изчезнаха динозаврите?“ нямаме шанс да победим Ламята в открита схватка. – побърза да се намеси и гарванчето Охи.

Татко му – старият вълшебник строго го изглежда, сякаш му рече: „Не се обаждай! Имай търпение!“

– Вихровите приони ми разказаха, че Пороят Ото е много припрян... - усмихна се Гейзерът и погледна многозначително към гарванчето. – Нарушил е забраната – да не се появява в Долината...

– Да, за да спаси мадроазел Фу и Охи. – възмути се Ефу. – Трябваше ли да ги остави да загинат в каменопада?!

– Това беше изпитание! И той го издържа! – затанцува около тях Вихърчето, породено от храбрата постъпка на Ото. – Всички знаете, че Ото винаги бърза – планира, организира, действа... Той трябваше да се научи, кога да се подчинява и кога – НЕ! А също и да прилага тайното оръжие ВиП: Да преценява, кога е важно, неотложно, необходимо да се намеси, да действа незабавно.

– И кога търпеливо да изчака... – допълни Ави. – А чакането никак не е лесно, повярвайте ми...

– Както и търсенето на информация из Вселенската библиотека... – добави Вихърчето.

– И май вече е настъпил моментът – и ние да се включим в това търсене. Хайде, Охи, Оги, Ави, Ефу!

– Още рекъл, неизрекъл – Ох – Великият вълшебник, появиха се много вихърчета, обградиха ги и петимата изчезнаха.

10-21 – Успя ли да откриеш текста за спектакъла „Защо изчезнаха динозаврите“?

10-22-Гейзерът и Оги-екипът

Сякаш само миг ги нямаше и ето ги отново. Дали са узнали „Защо изчезнаха динозаврите?“

Гейзерът – Е, добре... Но как ще се справим с Ламята? Как ще спасим, заключените в Долината? Никой не може да излезе оттам...

Маймунката Ефу – А ти...?

Гейзерът – Не мога да проникна при тях. Но заедно с оздравелите вихърчета и с Пороя Ото, ще можем да предпазим обитателите на долината.

Малката круша Оли – За кои вихърчета говориш?

Гейзерът – За осакатените вихрови приони – излекувах доста от тях. Но не зная, как да прогоня алчния дървесен червей ХоГ и богатите глезльовци... А сега се втурнаха насам и пълчища авантюристи – почитатели на екстремните спортове... Само тази вулканична писта ни липсваше...

Скалата – С тях бързо ще се справим, щом бъде развалена магията, принуждаваща скалите около Долината да я обгърнат...

Пороят Ото – А теб не те ли обезсили злата магия на Ла Мия? Как успяваш да разговаряш с нас?

Скакалецът Скокльо – Тя не е само Скала, но и Скала... Ние бяхме с вас, докато пътешествахте в пространството и времето, докато търсехте из Вселенската библиотека отговора на въпроса „Защо изчезнаха динозаврите?“.

Скалата – Ламята не знае тайните на нашата Вселена. Дори и не подозира, че съществуват други начини за съхраняване и предаване на информацията – като паметта на Земята, скалният интернет и ароматофонът на растенията.

Малката круша Оли – Ген, не се крий сред перцата на Охи. Не бъди толкова скромен! Справи се прекрасно – научи растенията, как да се променят, да покрият семената си, за да оцелеят, да издържат дълго под земята, докато дойде време да поникнат.

Вековната мура – Вемура – Да поддържат с химически вещества равновесието в екосистемата...

Кученцето Дан – Щом тревопасните станат прекалено много и застрашат съществуването на растенията, те изпращат съобщение по ароматофона до всички растения – за да се защитят, натрупвайки в листата и семената си вещества, които забавят развитието, намаляват размножаването на тревопасните и така спасяват света от самоунищожение.

Скакалецът Скокльо – Това е гениално!

Ген – Не съм го измислил аз. Милиони години развитие са довели до това решение.

Гейзерът – Но сега ни е нужно сами да решим, как да развалим злата магия на Ламия. Тревожи ме и ХоГ...

Червеното омайниче Ели – Ако змийчето Питанка засвири късно през нощта...

Старата круша Мама Йоли – Дори и Ламята да заспи дълбоко...

Гарванчето Ох – Това няма да развали магията. А и вместо да заспи по дълбоко, Ламята може да се събуди...

Кученцето Дан – Забравихте съвета на мъдрия Вулкан. След пътешествието ни във вълшебната Страна на думите, той подари сила и вълшебство на двете думи „обгърни“ и „обърни“.

Пороят Ото – Можем да оковем Ламята в скалите, а после – да я вледеним. Ледените великани – Хримтурсите ще я пазят.

Гарванът Ох – Ламята идва от Огнената Вселена. Блъвне ли огън – ще стопи скалите и леда. Хримтурсите не биха могли да я спрат.

Скалата – Трябва да я неутрализираме за известно време... поне докато планетите се подредят според древните предсказания и Оги разгърне силите си...

Гарванчето Охи – Тревожи ме и ХоГ...

Вековната мура – Вемура – Ще използваме алчността му... Вдругиден започва ежегодният панаир. Той е поканил много търговци, които обещават огромни намаления. Хората ще се втурнат да пазаруват още рано-рано сутринта. А естрадният концерт ще привлече младите. В района около омагьосаните скали ще останат само най-възрастните и болни хора.

Гейзерът – Заедно с вихърчетата ще успеем да ги опазим.

Гарванът Ох – Ламята е свикнала да ме вижда край Спа-центъра. Ще помогна с моите вълшебства.

Пороят Ото – Аз пък ще се развихря отвъд младата гора – за да предпазя растенията в Долината. Бурите и пороите са нещо обичайно в Планината. Само че ветровете и градушката ще ударят Спа-центъра и Ла Миа, веднага щом Великият вълшебник Ох изрече заклинанието.

Водната капка Ави – Ламята упорито търси медальона, който намериха сврачетата? Защо ли?

Великият магьосник Ох – Защото без този магически предмет Оги много трудно ще овладее силите на Огнените дракони. Ламята не бива да узнае,

че Оги е наблизил. Рано е още – не може да я победи в открита схватка. Затова двамата с Ави ще останат в пещерата край Гейзера и ще се грижат за вихърчетата, осакатени от грозните замисли и лошите постъпки на хората.

Скакалецът Скокльо – Колко пъти вече сме я побеждавали?! Ще се справим и сега.

Малката круша Оли – Тя не бива да научи плановете ни. А знаете, че лесно четете мислите ни...

Скакалецът Скокльо – Как ще разберем, кога започва битката с Ламята?

Гейзерът – О, ще разберете, не се бойте... Ото, с неговите гръмотевици и светкавици ...

10-23-Обгърни – обърни

Развидели се, скоро и Слънцето се показа. На десетина километра от Долината хората се трупаха на панаира и около сцената с гостуващите музиканти. Над планината се спуснаха тъмни облаци. Затишие пред буря.

Внезапно Гейзерът изригна. Врялата вода се извиси високо, високо. Въртеше се все по-бързо и по-бързо – като свредел – забиваше се дълбоко в земята. Обгърна скалите, които бяха пленили Долината.

Бурята се втурна стремително. Светкавиците удряха скалите – точно там, където те се съединяваха – като похлупак обгръщаха Долината. Огнена линия пропълзя и ги раздели. Скалите се обърнаха, върнаха се обратно на мястото си, там където се извисяваха от векове – преди магията на Ламята да ги принуди да се съединят и скрият небето над Долината.

Досега никой не беше виждал подобно чудо!

„Ето, какво означава дарът на Вулкана от страната на думите: ОБГЪРНИ- ОБЪРНИ!“ Мислиш си и с благодарност се взираш във Великия вълшебник Ох. Размахал вълшебната си пръчица, той изрича заклинанието, което ще спаси обитателите на Долината.

Страховитите гръмотевици се носят далече, далече. И колкото и странно да звучи, отнасят Ламята отвъд страната на хримтурсите – ледените великани. Запокитват я в древната бездна Гинунгагап – сред първичния хаос, преди създаването на света.

Пороят Ото брани младите дървета, обгръща каменопада, обръща посоката, в която падат камъните и те политат право към Спа-центъра.

Оги и Ави обгръщат нежно осакатените вихрови приони, обръщат хода на времето.

Младите ювенилни води, родени в сърцето на Земята, измиват злите мисли и лошите постъпки на хората.

Вихърчетата – здрави и силни, танцуват и летят по света, носят посланието за приятелство, доброта и красота, които бихме могли да сътворим.

Гордите орли – градушкари отвеждат облаците към езерото на младите пъстърви. Змийчето Питанка свири нежна мелодия и приспива бурята.

Вместо градушка и порой, тих и напоителен дъждец вали и радва растенията в Долината.

Но спокойствието не трая дълго... Нова беда се задаваше – откъде ли?

От пещерите, където растяха петте глиганчета. Растяха и крояха коварни планове... *Какви? Ще научиш от „Оги и Черната орда“.*

10-24-Речник към „Оги и Гейзера“

Вихрови приони – Според една хипотеза, пространството между звездите, което обикновено наричаме „вакуум“ и смятаме че е „празно пространство“, всъщност е изпълнено с енергийни завихрения, които съхраняват историята на Нашата Вселена.

Вулканите и ролята им в оцеляването на живота на Земята – По времето, когато изчезват динозаврите, изригването на вулканите създава облачен слой, който предпазва живота на Земята от вредните космически лъчи.

Защо са изчезнали динозаврите – Има много теории за това. Едно е сигурно – когато някои животински видове унищожават всичко около себе си, те сами подписват смъртната си присъда. Всички живи същества зависят едни от други. Планетата е екосистема. Ако не се погрижим тя да е в равновесие и ние ще изчезнем.

Доказан научен факт е, че **оцеляват** тези растителни и животински видове, които **развивайки се, подпомагат саморегулирането на екосистемите.**

Например, когато се размножат прекалено козите в даден район, дърветата натрупват в листата, клоните и плодовете си вещества, които разболяват козите, намаляват способността им да се размножават. Доказано е, че чрез аромати, разнасяни от вятъра, пострадалите дървета съобщават на своите събратя за нашествието на козите – за да се подготвят и да спасят своя растителен вид.

Голосеменните растения са били съвсем беззащитни. Следващ етап в развитието на растителните видове са покритосеменните растения, които бронираат семената си – за да оцелеят дълго под земята.

Кой унищожи динозаврите?

През 1974 г. английският учен **Тони Суейн** предложил оригинално решение на загадката за внезапното измиране на динозаврите. Танините и алкалоидите не са се съдържали в нисшите и голосеменните растения. Едва покритосеменните растения придобиват способността да натрупват тези вещества, които контролират популацията на враговете им – изяждайки прекалено много покритосеменни растения – тревопасните се разболяват или умират. Такава е съдбата и на месоядните, които са ползвали за храна тревопасни, яли покритосеменни растения.

Митологичният образ на **Гинунгагап** – В митологията на суровите войнолюбиви викинги се разказва за великан на име Имир, целия покрит със скреж и лед. До неговата поява светът бил разделен на Муспейлхейм, царството на огъня, и Нифелхейм, царството на мъглите, леда и студа. Между тях се простирала черната бездна Гинунгагап, символизираща абсолютния хаос. Именно от сливането на двете противоположни стихии се родил Имир. Повече за скандинавската митология – виж в „Оги и кълбовидните мълнии“ – № 4-26.

Разрушаване на гените – Има публикации, според които учените се опитват да разрушат гена, на някои най-опасни болести и така да ни спасят от тях. Дори и когато това разрушаване е успешно, следствията и резултатите може да се окажат много опасни.

Развитието на Човечеството вероятно ще премине през период на генетични промени на **ЧОВЕКА**, които да направят възможно заселването на други планети и звездни системи.

10-25- Азбучен указател към „Оги и Гейзера“

Епизод №:

ВиП – Тайно оръжие – виж № 10 – от 13 до 19.

Вълшебният дар на Вулкана – виж № 10-23.

Разрушаване на генетичната структура – виж № 10-9 и 10-24.

Спектакъл „Защо изчезнаха динозаврите“ – идеи за алтернативни варианти – ще ги откриеш в сайта <http://aedvil.eu/>

Обгърни-обърни – виж № 10-23.

10-26 – Прочети „Оги и Черната орда“ – за да разбереш:

Дали Оги-екипът е готов за решителната битка с Ламята?

Дали верността може да разваля магии?

Дали за да властваш, трябва да продадеш свободата си?